

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3410/2021
05.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Петковић, адвокат из ..., против туженог „Serbia Zijin Copper“ ДОО Бор, ради накнаде штете, вредност предмета спора 4.248.876,11 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3103/2021 од 21.09.2021. године, у седници већа од 05.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3103/2021 од 21.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П1 63/21 од 20.05.2021. године, ставом првим, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете, за период почев од 05.02.2013. године закључно са 31.08.2016. године, плати појединачне износе ближе наведене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом по месечном доспећу до коначне исплате. Ставом другим, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете у виду разлике између зараде коју би остварио у погону топионица на радном месту број ..., и зараде коју је остваривао у погону ... на радном месту ..., плати појединачне износе ближе наведене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом по месечном доспећу до коначне исплате, као и да му уплати све врсте доприноса за обавезно социјално осигурање. Ставом трећим, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 302.212,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3103/2021 од 21.09.2021. године, у ставу првом изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Бору П1 63/21 од 20.05.2021. године у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати досуђене износе за период од 01.04.2016. године закључно са 31.08.2016. године и у ставу другом изреке. Ставом другим, иста пресуда преиначена је у делу става првог изреке, за период од 05.03.2013. године, закључно са 31.03.2016. године, тако што је утврђено потраживање тужиоца према туженом на исплату накнаде штете за период од 05.03.2013. године закључно са 31.03.2016. године и обавезан

тужени да тужиоцу плати појединачне износе ближе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од последњег дана у наредном месецу за сваки претходни месец па до исплате, све према динамици и условима из Унапред припремљеног плана реорганизације Д-2400 од 13.05.2016. године, потврђеног решењем Привредног суда у Зајечару Рео 7/2016 од 07.07.2016. године, док је захтев за исплату истог потраживања у року од 8 дана од дана пријема пресуде, одбијен као неоснован. Ставом трећим, преиначена је одлука о трошковима поступка тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 166.462,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до коначне исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде благовремену и дозвољену ревизију изјавио је тужилац због погрешне примене материјалног права и због битних повреда одредаба парничног поступка учињеним пред другостепеним судом.

Испитујући побијану пресуду у границама ревизијских разлога прописаних одредбом чл. 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Наводи ревидента да је решење Апелационог суда у Нишу Гж1 3137/19 од 09.02.2021. године којим је укинута пресуда Основног суда у Бору П1 187/19 од 13.09.2019. године, донето уз битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 374. ст.1 у вези са члановима 298. став 1. и 2., 303. став 1., 308. став 1. и 372. став 1. ЗПП, не могу се побијати овом ревизијом, јер ревизија као ванредни правни лек није дозвољена против решења којим се правноснажно не окончава поступак. Битне повреде парничног поступка на које тужени указује да су учињене у поступку пред првостепеним судом, а које се односе на вођење поступка представљају повреде из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку. Међутим, због ових битних повреда ревизија сагласно одредби члана 407. Закона о парничном поступку не може да се изјави.

Према утврђеним чињеницама, тужени је тужиоцу решењем од 05.03.2013. године отказао уговор о раду, након чега је тужилац водио спор ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад на послове које обављао пре доношења спорног решења. Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2049/16 од 21.07.2016. године поништено је као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду тужиоца и обавезан је тужени да тужиоца врати на рад у складу са његовом стручном спремом, док је одбијен захтев за враћање на рад на послове које обављао пре доношења спорног решења. Након изјављене ревизије тужиоца, укинута је наведена одлука у одбијајућем делу и у поновном поступку донета је пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 1118/2018 од 29.11.2019. године којом је обавезан тужени да врати тужиоца на рад на послове које обављао пре доношења решења од 05.03.2013. године. Дана 01.09.2016. године тужени је тужиоца вратио на рад, на послове ..., о чему су странке закључиле уговор о раду, а дана 31.01.2019. године, извршењем пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1118/2018 од 29.11.2019. године, између тужиоца и туженог закључен је Анекс уговора о раду којим је тужилац са послова ... премештен на послове које је обављао до удаљења са рада 05.03.2013.

године – Висина претрпљене штете у утуженом периоду која се огледа у изгубљеној заради, односно разлици између зарада, утврђена је путем вештака економско-финансијске струке.

Решењем Привредног суда у Зајечару Рео 7/2016 од 07.07.2016. године, над туженим је отворен и истовремено обустављен стечајни поступак уз потврђивање усвајања Унапред припремљеног плана реорганизације бр. Д – 2400 од 13.05.2016. године. УППР је сачињен са пресеком потраживања и дуговања на дан 31.03.2016. године. Тужилац је евидентиран под редним бројем .. . као потенцијални поверилац са потраживањем у вези са радним спором који је на дан доношења УППР-а (31.03.2016. године) био у току пред Основним судом у Бору под бројем П1 308/13 у трећој класи поверилаца. За ову класу укупан период отплате (укључујући и грејс период) је осам година током којих ће се обавезе измиривати у једнаким месечним ратама, с тим што ће се плаћати вршење 25-ог у месецу, а уколико је овај дан нерадни, плаћање ће се вршити наредног дана. Планом реорганизације предвиђено је да ће се повериоци са оспореним потраживањима, који су у поступку судског спора, бити намирени на исти начин и под истим условима као класа којој би ово потраживање припадало уколико тужени буде обавезан у том смислу правноснажном судском одлуком.

На темељу овако утврђених чињеница, првостепени суд је становишта да је тужбени захтев основан у целости, у смислу одредбе члана 191 Закона о раду.

Другостепени суд делимично прихвата становиште првостепеног суда закључујући да је потраживање тужиоца основано за период када није радио од 01.04.2016. године до 31.08.2016., као и за период од 01.09.2016. до 31.01.2019. године када је радио али не на истом радном месту пре доношења решења туженог од 05.03.2013. године, Међутим, другостепени суд је становишта да је првостепени суд погрешно применио материјално право у делу потраживања тужиоца које се односи на период од 05.03.2013. године до 31.03.2016. године (са којим датумом је усвојен унапред припремљени план реорганизације). Тужени је усвојио унапред припремљени план реорганизације са пресеком потраживања и дуговања на дан 31.03.2016. године. Тим планом тужилац је евидентиран као потенцијални поверилац по потенцијалном потраживању из спора који је вођен пред Основним судом у Бору и у коме тужилац тражи поништај спорног решења и враћање на рад, а који спор је правноснажно окончан у тужиочеву корист. Због тога, потраживање накнаде штете на име изгубљене зараде за период од 05.03.2013. године до 31.03.2016. године представља саставни део УППР-а потврђеног правноснажним решењем Привредног суда у Зајечару Рео 7/2016 од 07.07.2016. године, имајући у виду одредбу члана 167. Закона о стечају. Стога другостепени суд преиначава првостепену пресуду тако што утврђује потраживање тужиоца према туженом и обавезује га да обавезе из наведеног периода изврши у складу са динамиком и условима из унапред припремљеног плана реорганизације.

Врховни касациони суд прихвата изражено становиште другостепеног суда.

Тужилац је у Унапред припремљеном плану реорганизације бр. Д – 2400 од 13.05.2016. године, који је сачињен са пресеком потраживања и дуговања на дан 31.03.2016. године, евидентиран као потенцијални поверилац и сврстан у трећу класу поверилаца. Потраживање накнаде штете на име изгубљене зараде за период од 05.03.2013. године до 31.03.2016. године представља саставни део УППР-а. План

реорганизације предвиђа да ће повериоци са оспореним потраживањима који су у поступку судског спора бити намиреени на исти начин и под истим условима као класа којој би ово потраживање припадало, уколико тужени буде обавезан у том смислу правноснажном судском одлуком. Одредбом члана 167. став 1. Закона о стечају, предвиђено је, да по доношењу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације, сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређени планом реорганизације, се утврђују искључиво према условима из плана реорганизације. Усвојен план реорганизације је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена. Усвојен план реорганизације обавезује не само лица која су за исти гласали, већ и за лица која су гласала против плана реорганизације, или која нису учествовала у том поступку. Није сметња да лице које има потраживање према стечајном дужнику доспело до момента отварања стечајног поступка, поднесе тужбу са обавезујућим тужбеним захтевом с тим што у погледу рокова и начина измирења обавезе се примењују услови из усвојеног плана реорганизације, па сам тужбени захтев мора бити усклађен са истим. Другостепени суд је одредио начин намирења тужиоца у складу са донетим УППР-ом. Насупрот ревизијским наводима, наведену чињеницу другостепени суд је морао да узме у обзир приликом одлучивања у жалбеном поступку. Другачијим поступањем била би занемарена законска дејства одредбе члана 167. Закона о стечају. Стога је правилно примењено материјално право. Не стоје ни наводи ревидента о немогућности извршења овакве пресуде, јер је УППР-ом одређен начин намирења поверилаца треће класе којој припада тужилац. Указивање ревидента на другачију одлуку суда у идентичној ситуацији такође није од утицаја на законитост побијане другостепене одлуке.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одбио ревизију туженог као неосновану и одлучио као у изреци ревизијске пресуде на основу члана 414. ЗПП.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**